

NU GRANSKAS PATIENTFÖRENINGARNA. MILJONBELOPP FRÅN LÄKEMEDELSBOLAG.

"Nejdå, vi är inte påverkade av läkemedelsbolagen!"

Nyligen har det avslöjats att de tyngsta namnen inom den internationella psykiatrin har tagit emot mångmiljonbelopp från läkemedelsindustrin. De har fallit som furor från sina höga befattningar på världens mest kända universitet. Nu är det dags för patientföreningarna att granskas. Och här rasslar det rejält i garderoberna.

Anledningen till att vi tycks må allts sämre är till stor del att psykiatrin och läkemedelsbolagen via patient- och anhörigföreningar kör ut stora kampanjer om hur dåligt vi mår. De får miljonbelopp av läkemedelsbolagen för att på så sätt sälja sina droger. Läkemedelsbolaget Eli Lilly hade under bara de tre första månaderna 2007 sponsrat 495 olika organisationer med 11,8 miljoner dollar (ca 95 miljoner kronor).

De får snabbt igen dessa satsade pengar. Eli Lilly satsade t.ex. hårt på att få Strattera godkänd i Sverige. Man investerade en miljon kronor i patientföreningen Attention i syfte att denna förening ska sälja idén om "långa köer" och "mer resurser till utredning och medicinsk behandling av ADHD". Och de har verkligen gjort skäl för sitt bidrag. I alla medier har detta gått som följetong. Det finns så gott som inga drogköer längre. Närmare 15 000 barn fick ADHD-droger i början av 2009 – mot kanske 3-4000 när de började sin betalda kampanj.

Det värsta exemplet är den största patient- och anhörigföreningen för mentalt sjuka i USA, National Alliance on Mental Health, NAMI, motsvarigheten till svenska RSMH. De har nyligen fått ett brev. Det är senator Charles Grassley i amerikanska Kongressen som vill ha en redovisning för deras finansiella kopplingar med läkemedelsbolagen. Stora rubriker i amerikanska tidningar. Grassley är den senator som avslöjat ett tiotal av de största namnen inom psykiatrin för att ha tagit emot miljonbelopp från läkemedelsbolag.

Körda av läkemedelsbolag

Det är inte så att Grassley inte vet, han vill bara ha upp det i ljuset. NAMI har nämligen tagit emot mångmiljonbelopp från industrin, naturligtvis i utbyte av gentjänster. Företrädarna för NAMI förnekar självklart. De hade dock lite svårt att motivera sitt förnekande när Eli Lilly bjöd på gratis bussresor för medlemmar i NAMI inför en demonstration. Då delstaten Kentucky för några år sedan ville dra in subventionerna för Eli Lillys otroligt dyra och skadliga antipsykotika Zyprexa (miljardbelopp i skadestånd) arrangerade läkemedelsföretaget protestresor – patientföreningens medlemmar "bussades" gratis till delstatshuvudstaden för protester. Vilket de villigt ställde upp på.

Passiv aktivitet

De har annat som de haft svårighet med att förklara. Redan 1999 avslöjades det att NAMI mottagit mångmiljonbelopp från läkemedelsbolagen. Det framkom när NAMI vägrade att ställa upp bakom en stämningsansökan mot Office of Mental Health (OMH) i New York. En framgångsrik stämning som faktiskt ledde till att domstolen begränsade redan existerande slappa lagar för drogexperiment på barn samt stoppade flera psykiatriska forskningsprojekt som ansågs alltför riskfyllda. När NAMI vägrade ställa upp bakom stämningen så uppdagade medlemmar inom NAMI att lokalavdelningen i New York fick 500 000 dollar av OMH per år. Det framkom samtidigt att NAMI:s huvudorganisation fick närmare 3 miljoner dollar från ett läkemedelsbolag för sin verksamhet – eller möjligen brist på sådan. NAMI blev samtidigt uppmärksam i samband med en kampanj för att stoppa riskfyllda experiment som gjordes på mentalpatienter utan deras tillåtelse och utan något som helst hälsobefrämjande syfte. NAMI ställde inte upp bakom kampanjen. En mängd patienter, advokater, lagstiftare och religiösa ledare ifrågasatte genast NAMI:s brist på agerande.

"De representerar inte de mentalsjuka," var budskapet i protesten mot förbundet. En medlem sade: "De utgör hejarklacken inom forskningsetablissemangen." NAMI:s ordförande gick då ut officiellt och förklarade att de minsann inte var bundna av läkemedelsbolagens pengar, och att pengarna från OMH och läkemedelsbolaget endast utgjorde en liten del av budgeten.

Det var då det small till ordentligt. En journalist från tidskriften Mother Jones ifrågasatte om NAMI verkligen var en inflytelserik röst i debatten och förespråkade mentalpatienternas rättigheter - om den var så välbetald av läkemedelsindustrin. För enligt interna dokument som journalisten tagit fram så har 18 läkemedelsfirmor mellan 1966 och fram till mitten på 1999 betalt NAMI över 11,72 miljoner dollar, motsvarande 90 miljoner kronor, vilket styrelsen hållit tyst om.

Att de höll tyst förstår man när Mother Jones avslöjade hur pengarna användes. En del av pengarna används som en "anti-stigma kampanj" för att popularisera mentalsjukdom och således undanröja det slutliga hindret för att större delen av befolkningen frivilligt vänder sig till psykiatrin för att medicinera bort alla sina besvär, inklusive "shoppingsjukan", "koffeinrelaterad störning" och "trotssjukdomen". Det var hela syftet med den kampanjen. I Sverige gick den under namnet "Psyke-kampanjen".

Orwelliansk förklaring

Den stora delen av pengarna slussades dock in i ett annat projekt som kallas PACT. Förkortningen står för "Programme of Assertive Community Treatment", vilket bara är andra ord för tvångsmedicinering i hemmet. NAMI:s syfte var att föra in PACT i varje delstat. Det innebär "hemleverans" av psykiatriska droger till dörren och vidare in i vardagsrummet – uppbackat av en domstolsorder. PACT-arbetare kommer att stå bredvid och titta på när patienten – ofrivilligt – tar drogen – i sitt eget hem.

Något vi nyligen fått en lag om i Sverige med förskönande ord som "öppenvård i hemmen". Politikerna här har gått på samma kampanj. Drogerna som skall tvingas i patienterna i hemmen är antipsykotika som är en stordräpare med tiotusentals dödsfall och hundratusentals med diabetes. Hur förklarar och försvarar man detta i Sverige? Eutanasi?

Frihet är lika med slaveri

År 2007 fick NAMI in 10,5 miljoner dollar från ett antal läkemedelsbolag. De är med andra ord helt i händerna på industrin. Nu går de i täten för en kampanj som innebär att ALLA barn skall screenas, dvs testas, för mental sjukdom (TeenScreen), även ALLA gravida kvinnor måste screenas. Bakom ligger läkemedelsbolagen och psykiatrin. Man svarar på ett antal frågor, såsom "mår du inte lika bra idag som förut?" och "oroar du dig för något?". 50 procent får en diagnos, 50 procent får psykofarmaka. 85 procent feldiagnostiseras. Det är ett gigantiskt svindleri på hög nivå. President Bush var med och skrev under på "Freedom Initiative" som projektet kallades. Familjen Bush är fullständigt involverad i läkemedelsindustrin. Pappa Bush var chef för Eli Lilly innan han blev president.

30 ton amfetamin

Sedan har vi ADHD-industrin. År 2000 producerades 13 000 kilo Ritalina plus nästan lika mycket rent amfetamin. Idag är det kanske fem ton till, alltså i runda tal drygt 30 ton amfetamin. Det blir ungefär 70-80 fullastade pallar med amfetamin som körs ut till våra barn. Nästan en hel hangar full. Redan 1996 gick FN:s organ för narkotikakontroll i Geneve, International Narcotics Control Board, INCB, ut med en varning för den gigantiska utskrivningen av amfetamin till skolbarn. Patientföreningar beskylldes för att vara köpta PR-organisationer för läkemedelsbolagens amfetamin och kritiserades hårt. Därefter har man varnat för detta vart och varannat år sedan dess. Man menar att ökningarna beror på patientföreningarnas, i synnerhet CHADDs, aggressiva lobbying och marknadsföring av främst Ritalina. Precis som CHADDs motsvarighet, Attention i Sverige.

Gräsrotsrörelse flitigt vattnad

Anhörigföreningen CHADD för föräldrar med ADD/ADHD-barn i USA med 35 000 medlemmar har varit de flitigaste förespråkarna för Ritalina till barn.

Ritalinakonsumtionen har ökat med 650 procent under de tio år som föreningen existerat. Nu har det framkommit att denna "gräsrotsrörelse", som de kallar sig, vattnats flitigt av läkemedelsföretaget som tillverkar Ritalina. Från 1988 då de startade fram till 1999 hade CHADD mottagit närmare en miljon dollar, ca 8,5 miljoner kronor, från Ciba/Novartis som tillverkar Ritalina och antalet medlemmar har stigit från 800 till 35 000 under samma period. CHADD har använt sig av Ciba/Novartis pengar för medlemsrekrytering samt att göra "reklam" för ADHD - och Ritalina.

Hu man säljer sjukdomar

Wyeths antidepressiva medel Efexor skulle rädda världen från GAD (General Anxiety Disorder), en lagom flummig diagnos som täckte in alla de miljontals människor som oroade sig för ekonomiska kriser, barnen på dagis eller vad de skulle ha till middag. Efexor hade just godkänts för behandling av detta skräckinjagande syndrom. Det räcker faktiskt med ett läsa kvällstidningarnas löpsedlar så drabbas man av GAD. Media hade fått en inbjudan till ett "medieseminarium", med Karolinska institutets brevhuvud. Talare var, som vanligt, psykiatriker Christer Allgulander, läkemedelsindustrins stora säljare. Det stod heller inte i artiklarna att brevet skickats ut av Wyeths PR-byrå, Andreasson PR, och inget var heller nämnt om att svaret skulle skickas direkt till PR-byrån. De medicinska journalisterna nämnde heller inget om att Wyeth strax innan sponsrat patientföreningen Paniksyndromföreningen (PS) med ett ansevärt belopp. I utbyte ställde ordföranden upp på bild och berättade hur hon blivit hjälpt av Efexor. Sedan skulle de också hjälpa till med informationsseminarier runt GAD – dvs. sälja Efexor. ("Pillret" av Ingrid Carlberg, recension DN 2008-03-10)

Så här har det pågått i alla tider. Ordförande och vice ordförande för en svensk patientförening för schizofrena fick en resa till Berlin betald av ett av världens största läkemedelsföretag. Företaget tillverkar den psykofarmaka som används mest för denna grupp människor. De skulle gå på en kurs i "medieträning" i Berlin. Företagets informationsdirektör var med på resan. Han medgav vid förfrågan att patientföreningen är en viktig grupp för företaget. En lokalavdelning hade sin telefon kopplad direkt till ett annat läkemedelsföretag som tillverkar psykofarmaka. I New York hade NAMI en anställd från Eli Lilly på sitt huvudkontor. Så här håller det på.

Och patientföreningarna förstår inget av kritiken.